

**Актуален списък на делата във ВКС, свързани с корупционни престъпления
(мерки 20 и 21 от Плана за действие за изпълнение на препоръките
от Доклада на Европейската комисия от януари 2017 г. в рамките на Механизма за сътрудничество и оценка)**

Дело/докладчик/отделение/страни/предмет	Резултат
<p>15.05.2017 г. – н. д. № 15/2017 г., I н. о., докл. Капка Костова, чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано к.н.д. № 105/2017 г. по касационна жалба от адв. А. П., защитник на подсъдимия Д. Н., срещу въззивно решение № 36 от 14.10.2016 г. на Военно-апелативния съд, с което е потвърдена присъда № 9 от 19.05.2016 г. по н.о.х.д. № 174/2015г. по описа на Сливенския военен съд. В жалбата са релевирани всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК. Иска се подсъдимият да бъде оправдан поради несъставомерност на деянието.</p> <p>С присъда № 9 от 19.05.2016 г. по н.о.х.д. № 174/2015 г. на Сливенския военен съд подсъдимият Д. Н. е признат за виновен за това, че в периода 09.05.2005 – 04.06.2009 г. в к. к. „Св. св. Константин и Елена“ – гр. Варна, в качеството на длъжностно лице – директор на Териториална дирекция – Варна към ИА „Социални дейности“ на Министерството на отбраната (МО), при условията на продължавано престъпление, присвоил пари, собственост на Изпълнителна агенция „Социални дейности“ на МО – София, в размер на 64 326,94 лв. – в големи размери, връчени в това му качество да ги управлява – престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК.</p> <p>По отношение на подсъдимия Д. Н. е наложено наказание в размер на 3 (три) години и 6 (шест) месеца „лишаване от свобода“ и наказание „лишаване от право да заема държавна или обществена длъжност или да упражнява професия или дейност, свързани с управление, съхранение, контрол или отчитане на финансови средства или стокови материални средства“ за срок от 5 (пет) години.</p> <p>На основание чл. 202, ал. 3 вр. ал. 2, т. 1 от НК е наложена и конфискация на ½ от недвижимото имущество на подсъдимия.</p> <p>С присъдата е уважен предявеният от гражданския ищец Изпълнителна агенция „Военни клубове и военно почивно дело“ граждански иск за сумата от 64 326,94 лв., представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди.</p> <p>На подсъдимия Д. Н. са присъдени и направените по делото разноски.</p> <p>Първоинстанционната присъда е проверена по реда на въззивното производство по жалба от адв. А.</p>	<p>Отложено за постъпване на информация от МВнР, с оглед данните за настъпила смърт на подсъдимия.</p>

<p>П., защитник на подсъдимия Д. Н. С решение № 36 от 14.10.2016 г. по описа на Военно-апелативния съд първоинстанционната присъда е потвърдена изцяло.</p>	
<p>27.09.2017 г. - н. д. 480/2017 г., II н. о., докл. Милена Панева, чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 311, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано к.н.д. № 480/2017 г. срещу Д. Н. – бивш цивилен служител, бивш директор на ТД „Социални дейности“ – Варна към Министерството на отбраната на Република България. Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия, подадена чрез упълномощен защитник, срещу въззивно решение № 8 от 21.03.2017 г. по в.н.о.х.д. № 85/2016 г. на Военно-апелативния съд.</p> <p>С присъда № 16 от 26.10.2016 г. по н.о.х.д. № 46/2016 г. на Военен съд – Сливен подсъдимият Д. Н. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 311, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, за улесняването на което е извършено и друго престъпление, а именно – документно престъпление) и осъден, поради което са му наложени следните наказания: лишаване от свобода в размер на десет години, което да изтърпи в затвор или затворническо общежитие от закрит тип при първоначален строг режим, конфискация на част от имуществото, собственост на подсъдимия, и лишаване на подсъдимия от различни права (да заема определена държавна или обществена длъжност и да упражнява определена професия или дейност) за срок от десет години.</p> <p>С въззивно решение № 8 от 21.03.2017 по в.н.о.х.д. № 85/2016 г. Военно-апелативният съд отменя присъдата на първоинстанционния съд в частта, с която на Д. Н. е определен затвор или затворническото общежитие от закрит тип, при който следва да се изтърпи наказанието лишаване от свобода, и потвърждава в останалата част.</p> <p>С касационната жалба на подсъдимия се иска отмяна на постановените съдебни актове и оправдаване на подсъдимия.</p>	<p>Отложено за постъпване на информация от МВНР, с оглед данните за настъпила смърт на подсъдимия.</p>
<p>11.12.2017 г. – н. д. № 966/2017 г., II н. о., докл. Галина Захарова, чл. 202, ал. 2, т. 1 и т. 3, пр. 2 вр. чл. 201 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия срещу въззивна присъда № 195 от 11.07.2017 г. по в.н.о.х.д. № 5393/2016 г. на Софийския градски съд.</p>	<p>С решение № 306/16.04.2018 г. ВКС реши: Отменя присъда № 195 от 11.07.2017 г., постановена по в.н.о.х.д.</p>

<p>С присъда от 29.06.2015 г. по н.о.х.д. № 6980/2012 г. на Софийския районен съд (СРС) подсъдимият Д. С. е признат за невиновен в това, че за периода 28.11.2007 – 08.10.2009 г. в гр. София, в качеството на длъжностно лице – председател на юридическо лице с нестопанска цел – Фондация „Романо Кам“, присвоил чужди пари в размер на 24 676,39 евро, с левова равностойност в размер на 48 263 лева по курса на БНБ, собственост на Фондация „Романо Кам“, поради което на осн. чл. 304 от НПК е оправдан по повдигнатото обвинение по чл. 202, ал. 2, т. 1 и т. 3, пр. 2 вр. чл. 201 от НК (длъжностно присвояване в големи размери и на средства от фондове, принадлежащи на Европейския съюз). С присъдата е отхвърлен предявеният от Фондация „Романо Кам“ граждански иск с правно основание чл. 45 от ЗЗД за заплащане на сумата от 48 263 лв., представляваща причинени имуществени вреди от престъплението.</p> <p>По въззивна жалба от особения представител на Фондация „Романо Кам“ и протест на прокурор при СРП с искане подсъдимият да бъде признат за виновен и да му бъде наложено наказание съобразно целите предвидени в чл. 36 от НК или алтернативно делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС, е образувано в.н.о.х.д. № 5393/2016 г. по описа на Софийския градски съд. Производството по делото е приключило с присъда № 195 от 11.07.2017 г., с която Д. С. е признат за виновен за престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 от НК, като му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от четири години, лишаване от право да упражнява търговска дейност за срок от четири години, както и лишаване от право да заема държавна и обществена длъжност за срок от четири години. Подсъдимият е осъден на основание чл. 45 от ЗЗД да заплати на Фондация „Романо Кам“ сумата от 48 263 лв., представляваща причинени имуществени вреди. В частта, с която подсъдимият е признат за невиновен по квалификацията по т. 3 на ал. 2 на чл. 202 от НК първоинстанционната присъда е потвърдена.</p> <p>С касационната жалба се прави искане за оправдаване на подсъдимия или алтернативно за отмяна на присъдата на Софийски градски съд и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд поради допуснати съществени процесуални нарушения.</p>	<p>№ 5393/2016 г. по описа на Софийския градски съд, НО, 15-ти състав, в наказателноосъдителната част, с която подсъдимият Д. С. е признат за виновен и осъден за престъпление по чл.202, ал.2, т.1 вр. чл.201 от НК, в гражданскоосъдителната част и в частта относно разноските и държавната такса, като ВРЪЩА делото за ново разглеждане в посочените части от друг състав на същия съд от стадия на съдебното заседание. Настоящото решение не подлежи на обжалване и протестиране.</p>
<p>15.12.2017 г. – н. д. № 1156/2017 г., I н. о., докл. Капка Костова, чл. 309, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК; чл. 316 вр. чл. 309, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК; чл. 316 вр. чл. 308, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК и чл. 283 НК</p> <p>Делото е образувано по протест на Софийската апелативна прокуратура и жалба от защитниците на А. В. (бивш председател на Административен съд – Бургас) срещу въззивна присъда № 15 от 17.05.2017 г. по в.н.о.х.д. № 524/2014 г. на САС, с която частично е отменена присъда на Софийския градски съд от 06.11.2013 г. по н.о.х.д. № С-203/2012 г.</p> <p>С първоинстанционната присъда подсъдимият е признат за виновен за извършени престъпления по</p>	<p>С решение № 309/ 11.04.2018 г. ВКС реши: ОСТАВЯ В СИЛА постановената от Софийския апелативен съд, НО, 7-ми състав, нова присъда № 15 от 17 май 2017 година, по</p>

<p>чл. 309, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК (продължавано документно престъпление – съставяне на неистински частни документи); чл. 316 вр. чл. 309, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК (продължавано престъпление – съзнателно ползване на неистински частни документи, за съставянето на които не може да се търси отговорност от подсъдимия); чл. 316 вр. чл. 308, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК (продължавано съзнателно ползване на неистински официални документи, за съставянето на които не може да се търси отговорност от подсъдимия); чл. 283 НК (като длъжностно лице използвал служебното си положение с цел да набави за себе си и друго лице противозаконна облага). На подсъдимия е определено общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ от три години и шест месеца, търпимо при първоначален общ режим. Със същата присъда А. В. е признат за невиновен да е съставил неистински частни документи, описани в т. 3.1 и в т. 2.1 – 2.5 от присъдата; за документна поправка и съставяне на документи по п. 1, 2 и 3 от раздел 3 на присъдата и за пране на пари по чл. 253, ал. 3, т. 2 вр. ал. 1 НК и за престъпление по чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 от НК (в качеството си на лице, заемащо отговорно служебно положение е нарушил служебните си задължения, от което са могли да настъпят немаловажни вредни последици за Община Бургас).</p> <p>С новата присъда, постановена от САС, производството по отношение на част от деянията по чл. 316 вр. чл. 308, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК, както и тези по чл. 308, ал. 1 НК и по чл. 309, ал. 1 НК, за които е признат за невиновен от СГС, е прекратено поради изтекла давност. Присъдата е отменителна и по отношение на престъплението по чл. 309, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК по п. 1, т. 1.1 – 1.3 от присъдата на СГС; за деянията, за които е оправдан от първата инстанция по п. 1, т. 3.1 и 3.5 от присъдата; в частта, с която е признат за виновен по чл. 283 НК и за невинен по чл. 282, ал. 1, както и по отношение на общо определеното му наказание и увеличаването му на основание чл. 24 от НК.</p> <p>С обжалваната пред ВКС присъда Софийският апелативен съд е признал подсъдимия за виновен да е извършил престъпления по: чл. 316 вр. чл. 309, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК (продължавано ползване на неистински частни документи, за съставянето на които не може да се търси отговорност от подсъдимия); чл. 282, ал. 1 от НК (в качеството си на длъжностно лице е нарушил служебните си задължения, от което са могли да настъпят немаловажни вредни последици за Община Бургас). На подсъдимия е определено общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ в размер на две години и шест месеца, чието изпълнение е отложено за срок от пет години, към което е присъединено и наказание „лишаване от право да заема магистратска длъжност“ за срок от пет години и шест месеца, като присъдата е потвърдена в останалата ѝ част.</p> <p>В касационния протест са изложени доводи за наличие на касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК – нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Направено е искане за отмяна на обжалваното решение в осъдителната му част за престъплението по чл.</p>	<p>в.н.о.х.д. № 524/2014 година.</p>
--	--------------------------------------

<p>282, ал. 1 НК; за отмяна на въззивното решение в частта по оправдаването на А. В. за престъплението по чл. 253, ал. 3, т. 2 НК и връщане на делото на въззивния съд за ангажиране наказателната отговорност на подсъдимия по ал. 2 на чл. 282 от НК и по чл. 253, ал. 3, т. 2 от НК.</p> <p>С касационната жалба на защитниците на подсъдимия при условията на алтернативност се иска отмяна на осъдителната въззивна присъда в частта по чл. 316 вр. чл. 309, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК и по чл. 282, ал. 1 от НК и оправдаване на подсъдимия по повдигнатите му обвинения; връщане на делото за ново разглеждане от САС поради допуснати съществени процесуални нарушения или намаляване на наложеното на подсъдимия наказание „лишаване от свобода“.</p>	
<p>31.01.2017 г. – н. д. № 1222/2017 г., I н. о., докл. Валя Рушанова, чл. 304а, пр. 1, 2 и 3, алт. 2 вр. чл. 304, ал. 1, пр. 2, алт. 2 вр. чл. 54 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано н.д. № 1222/2017 г. по касационна жалба на подсъдимия П. Г. срещу въззивно решение № 174 от 24.07.2017 г. по в.н.о.х.д. № 78/2016 г. на Апелативен съд – Пловдив.</p> <p>С присъда № 75 от 25.09.2015 г. по н.о.х.д. № 1446/2014 г. на Окръжен съд – Пловдив подсъдимият П. Г. е признат за виновен в това, че на 27.09.2014 г. в гр. Пловдив е обещал подкуп – парична сума в размер на 600 лева, предложил и дал подкуп – парична сума в размер на 105 лева, на полицейски органи, изпълняващи функции по охрана на обществения ред на територията на гр. Пловдив, за да не извършат действия по служба, свързани с изпълнение на функциите им по чл. 165, ал. 2, т. 6 от Закона за движение по пътищата и по чл. 30, ал. 1, т. 5 от Закона за Министерството на вътрешните работи, поради което и на основание чл. 304а, пр. 1, 2 и 3, алт. 2 вр. чл. 304, ал. 1, пр. 2, алт. 2 вр. чл. 54 от НК е осъден на една година и шест месеца „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 3 000 лева.</p> <p>Със същата присъда подсъдимият е признат за виновен в това, че на 27.09.2014 г. в гр. Пловдив е управлявал моторно превозно средство след употреба на наркотични вещества – кокаин, установено по надлежния ред с техническо средство, поради което и на основание чл. 343б, ал. 3 във вр. с чл. 54 от НК е осъден на девет месеца „лишаване от свобода“. На основание чл. 343г във вр. с чл. 37, ал. 1, т. 7 от НК на подсъдимия е наложено наказание „лишаване от право да управлява моторно превозно средство“ за срок от една година, считано от влизане на присъдата в сила.</p> <p>На основание чл. 23, ал. 1 от НК на подсъдимия е наложено едно общо най-тежко наказание, а именно една година и шест месеца „лишаване от свобода“. На основание чл. 23, ал. 2 от НК към определеното общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ е присъединено и наказанието „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от една година, наложено на подсъдимия за престъплението по чл.</p>	<p>С решение № 28/24.04.2018 г. ВКС реши: ИЗМЕНЯ въззивно решение № 174/24.07.2017 година на Пловдивски апелативен съд, постановено по в.н.о.х.д. № 78/16 година, като го ОТМЕНЯ в частта, с която подсъдимият П. Г. е признат за виновен и осъден по чл. 343б, ал. 3 от НК, относно приложението на чл. 343г вр. чл. 37, ал. 1, т. 7 от НК и относно приложението на чл. 23, ал. 1,2, 3 от НК, вместо което: ПРИЗНАВА подсъдимия П. Г. за невинен и го ОПРАВДАВА по</p>

<p>343б, ал. 3 от НК. На основание чл. 23, ал. 3 от НК към определеното общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ е присъединено и наказанието „глоба“ в размер на 3000 лв.</p> <p>На основание чл. 66, ал. 1 от НК така наложеното на подсъдимия общо най-тежко наказание от една година и шест месеца „лишаване от свобода“ е отложено за изтърпяване с изпитателен срок от четири години.</p>	<p>обвинението по чл. 343б, ал. 3 от НК. ОСТАВЯ В СИЛА решението в останалата част.</p>
<p>23.02.2018 г. – н. д. № 1298/2017 г., III н. о., докл. Милена Панева, чл. 304а, предл. 1-во вр. чл. 304, ал. 1, предл. 1-во вр. чл. 18, ал. 1 от НК и по чл. 339, ал. 1, предл. 2-ро от НК</p> <p>Във ВКС е образувано к.н.д. № 1298/2017 г. по касационна жалба на подсъдимия П. Д. срещу въззивно решение № 498 от 16.11.2017 г. по в.н.о.х.д. № 841/2017 г. на Апелативен съд – София.</p> <p>С присъда № 10 от 05.05.2017 г. по н.о.х.д. № 511/2016 г. на Окръжен съд – Кюстендил подсъдимият П. Д. е бил признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 304а, предл. 1-во вр. чл. 304, ал. 1, предл. 1-во вр. чл. 18, ал. 1 от НК (предлагане и опит да се даде подкуп на длъжностно лице, което заема отговорно служебно положение, полицейски орган) и на престъпление по чл. 339, ал. 1, предл. 2-ро от НК (държане на огнестрелно оръжие и боеприпаси), поради което на основание чл. 23, ал. 1 от НК му е наложено едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ в размер на две години, изпълнението на което на основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено за срок от три години, а на основание чл. 23, ал. 3 от НК е присъединено към него и наказанието „глоба“ в размер на сто лева.</p> <p>С решение № 498 от 16.11.2017 г. по в.н.о.х.д. № 841/2017 г. на Апелативен съд – София присъдата е изменена, като подсъдимият П. Д. е оправдан по чл. 304а вр. чл. 18 от НК в частта за това да е „предложил“ подкуп на длъжностно лице, както и същото да е заемало „отговорно служебно положение“.</p> <p>С касационна жалба, подадена от защитника на подсъдимия, при условията на алтернативност се иска отмяна на решението на Апелативен съд – София и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд или отмяна на решението и присъдата, която то изменя, и оправдаване на подсъдимия, или намаляване на размера на наложеното наказание.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>
<p>28.02.2018 г. – н. д. № 56/2018 г., II н. о., докл. Павлина Панова, чл. 282, ал. 3 вр. ал. 2 вр. ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационен протест на Военно-апелативната прокуратура по отношение на подсъдимите В. Ц. (бивш директор на дирекция към Министерството на отбраната) и Н. Н. (бивш министър</p>	<p>С решение № 52/23.04.2018 г. ВКС реши: Оставя в сила въззивно решение № П-43 от 11.12.2017 г.,</p>

<p>на отбраната) срещу въззивно решение от 11.12.2017 г. по в.н.о.х.д. № П-51/2017 г. на Военно-апелативния съд, с което първоинстанционната оправдателна присъда е изцяло потвърдена.</p> <p>С присъда от 16.06.2017 г. по н.о.х.д. № П-328/2016 г. Софийският военен съд е признал подсъдимите за невиновни за това, че в качеството им на лица, заемащи отговорно служебно положение и длъжностни лица – директор на Дирекция „Инвестиции в отбраната“ към Министерството на отбраната и министър на отбраната, В. Ц. като извършител и Н. Н. като подбудител, са извършили в съизвършителство престъпление по служба, изразяващо се в неизпълнение на служебни задължения, произтичащи от Закона за обществените поръчки, в резултат на което са настъпили значителни вредни последици за Министерството на отбраната на Република България – престъпление по чл. 282, ал. 3 вр. ал. 2 вр. ал. 1 от НК, поради което и на основание чл. 304 от НПК ги е оправдал.</p> <p>В касационния протест се сочат касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК – допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон. Прави се искане за отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.</p>	<p>постановено от Военно-апелативния съд по в.н.о.х.д. № П-51/2017 г. Решението не подлежи на обжалване.</p>
<p>20.03.2018 г. – н. д. № 167/2018 г., III н. о., докл. Антоанета Данова, чл. 304а, предл. 3 вр. чл. 304, ал. 1, предл. 3 вр. чл. 18, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано к.н.д. № 167/2018 г. по касационна жалба от подсъдимия А. В. срещу въззивно решение № 542 от 06.12.2017 г. на Софийския апелативен съд, с което е потвърдена изцяло присъда № 3213 от 12.06.2017 г. по н.о.х.д. № 144/2017г. на Окръжен съд – Благоевград. В жалбата са релевирани касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК – нарушение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Иска се подсъдимият да бъде оправдан по обвинението, за което е признат за виновен.</p> <p>С първоинстанционната присъда подсъдимият А. В. е признат за виновен за това, че на 13.01.2017 г., около 04.50 часа, на КПП с. Баня (на изхода на гр. Банско в посока с. Баня) е направил опит да даде подкуп в размер на 10 лева на полицейски орган – на служители в зонално жандармерийско управление – Варна, Дирекция „Жандармерия“ към Главна дирекция „Национална полиция“ – МВР, за да не извършат действия по служба, а именно – да не извършат документална проверка на лек автомобил – престъпление по чл. 304а, предл. 3 вр. чл. 304, ал. 1, предл. 3 вр. чл. 18, ал. 1 от НК. Оправдан е по повдигнатото му обвинение за довършено престъпление.</p> <p>По отношение на подсъдимия е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на 6 месеца и</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>„глоба“ в размер на 1 000 лв. На основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено изпълнението на наказанието „лишаване от свобода“ за срок от 3 години.</p> <p>На подсъдимия са присъдени и направените по делото разноски.</p>	
<p>21.03.2018 г. – н. д. № 51/2018 г., II н. о., докл. Галина Тонева, чл. 282, ал. 2, пр. 1 и пр. 2 вр. ал. 1, пр. 2 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационен протест на прокурор от Военно-апелативна прокуратура срещу произнесено от Военно-апелативния съд въззивно решение № П-34 от 01.12.2017 г. по в.н.о.х.д. № П-15/2017 г., с което е потвърдена първоинстанционна присъда № П-6 от 06.03.2017 г. по н.о.х.д. № П-89/2016 г. на Софийския военен съд, по която подсъдимият е бил признат за невиновен и оправдан по обвинението за извършено престъпление по чл. 282, ал. 2, пр.1 и пр.2 вр. ал. 1, пр. 2 от НК (длъжностно лице, което не е изпълнило служебните си задължения и от това могат да настъпят значителни вредни последици и деянието е извършено от лице, което заема отговорно служебно положение).</p> <p>В касационния протест се изтъкват доводи за допуснати нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон, като се прави искане да се отмени решението на Военно-апелативния съд и делото да се върне за ново разглеждане за отстраняване на допуснатите нарушения.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>
<p>22.03.2018 г. – н. д. № 122/2018 г., III н. о., докл. Блага Иванова, чл. 302, т. 1, пр. 6 и т. 2, б. „а“ вр. чл. 301, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано касационно наказателно дело № 122/2018 г. по касационна жалба на подсъдимия Е. Г. (полицай в РПУ – Сливница) срещу въззивно решение № 200 от 20.12.2017 г. по в.н.о.х.д. № 238/2017 г. на Апелативен съд – Бургас, с което е потвърдена присъда № 163 от 04.07.2017 г. по н.о.х.д. № 421/2017 г. на Окръжен съд – Бургас.</p> <p>С присъдата подсъдимият Е. Г. е признат за виновен в извършено престъпление по чл. 302, т. 1, пр. 6 и т. 2, б. „а“ вр. чл. 301, ал. 1 от НК (поискване и приемане на подкуп, извършен чрез изнудване посредством злоупотреба със служебно положение) и му е наложено наказание три години „лишаване от свобода“, изпълнението на което е отложено за срок от пет години, както и „глоба“ в размер на 2 000 лева и лишаване от право да заема определена държавна длъжност – полицай в системата на МВР, за срок от 3 години.</p> <p>В касационната жалба се сочат касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК –</p>	<p>С решение № 56/03.04.2018 г. ВКС реши: ОТМЕНЯ решение на Бургаски апелативен съд № 200 от 20.12.2017 г. по в.н.о.х.д. № 238/17 г. и ВРЪЩА делото за НОВО РАЗГЛЕЖДАНЕ от друг състав на същия съд, от стадия на съдебното заседание. Решението не подлежи на обжалване.</p>

<p>нарушение на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила. Отправя се искане за отмяна на решението и оправдаване на подсъдимия, алтернативно, за намаляване размера на наложеното наказание.</p>	
<p>23.03.2018 г. – н. д. № 1253/2017 г., П н. о., докл. Галина Захарова, чл. 304а, пр. 3 вр. чл. 304, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано к.н.д. № 1253/2017 г. по жалба на подсъдимия В. М. срещу въззивно решение № 171/18.04.2017 г. на Апелативен съд – София, с което е изменена присъда от 01.12.2016 г. на Софийския градски съд.</p> <p>С присъдата подсъдимият е признат за виновен по чл. 304а, пр. 3 вр. чл. 304, ал. 1 от НК (дал подкуп на длъжностно лице, което заема отговорно служебно положение – полицейски орган, за да не извърши действия по служба), за което са му наложени наказания „лишаване от свобода“ за срок от 2 години, чието изтърпяване е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК за изпитателен срок от пет години, и „глоба“ в размер на 2000 лева.</p> <p>С въззивното решение Софийският апелативен съд е изменил първоинстанционната присъда в частта относно наложеното наказание „глоба“, като е намалил размера на същата от 2000 на 1000 лева. В останалата част присъдата е потвърдена.</p> <p>С касационната жалба се релевира касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 3 от НПК – явна несправедливост на наложеното наказание, като се прави искане за изменение на решението на въззивната инстанция.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>
<p>30.03.2018 г. – н. д. № 118/2018 г., П н. о., докл. Жанина Начева, чл. 302, т. 2 вр. 301, ал. 1, предл. 1-во и 2-ро вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано наказателно дело № 118/2018 г. срещу Н. И. – бивш зам.-началник на затвора в гр. Враца, за извършено от него корупционно престъпление в качеството му длъжностно лице – старши инспектор и началник група „Социална дейност и възпитателна работа“ в затворническо общежитие от открит тип към затвора в гр. Враца. По делото е подсъдим като помагач и Г. Р. Делото е образувано по касационни жалби на двамата подсъдими срещу решението от 24.10.2017 г. по в.н.о.х.д. № 534/2017 г. на Апелативен съд – София.</p> <p>С присъда от 30.01.2017 г. по н.о.х.д. № 146/2016 г. на Окръжен съд – Враца подсъдимият Н. И. е бил</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 302, т. 2 вр. 301, ал. 1, предл. 1-во и 2-ро вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК (поискване и приемане на подкуп чрез изнудване посредством злоупотреба със служебно положение в качеството на длъжностно лице – старши инспектор и началник група „Социална дейност и възпитателна работа“ в затворническо общежитие от открит тип към затвора в гр. Враца) и осъден, поради което са му наложени следните наказания: „лишаване от свобода“ в размер на четири години и шест месеца; „глоба“ в размер на 6 000 лева и лишаване от различни права (да заема ръководна длъжност, вкл. и изборна такава, в държавни органи и организации) за срок от шест години. Със същата присъда подсъдимият Г. Р. е признат за виновен като помагач на Н. И. в извършване на престъплението, за което е осъден на три години „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 3 000 лева.</p> <p>С решение № 441 от 24.10.2017 г. по в.н.о.х.д. № 534/2017 г. на Апелативен съд – София присъдата е изменена в частта за типа на затворническо общежитие и първоначалния режим на изтърпяване на наложените наказания.</p> <p>С касационните жалби, подадени от упълномощените защитници на подсъдимите, се иска при условията на алтернативност – отмяна на решението на Апелативен съд – София и присъдата на Окръжен съд – Враца и оправдаване на подсъдимите като невиновни; връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд поради допуснати съществени процесуални нарушения; преквалифициране на извършеното деяние в по-леко наказуемо такова по чл. 301, ал. 1 от НК и налагане на по-леки наказания, вкл. прилагане на чл. 66, ал. 1 от НК.</p>	
<p>16.04.2018 г. – н. д. № 286/2018 г., II н. о., докл. Галина Захарова, чл. 304а вр. чл. 301, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано к.н.д. № 286/2018 г. по искане за възобновяване от осъдения Г. Т. на н.о.х.д. № 493/2015 г. на Окръжен съд – Бургас на правно основание чл. 423, ал. 1 от НПК. В искането осъденият твърди, че е задочно осъден и иска възобновяване на производството поради неучастието му в него.</p> <p>С присъда № 51 от 15.03.2016 г. по н.о.х.д. № 493/2015 г. на Окръжен съд – Бургас подсъдимият Г. Т. е признат за виновен за това, че на 03.01.2015 г. в град Бургас, ж.к. „Лазур“, улица „Перушица“ № 39, в сервиз за вулканизация и ремонт на велосипеди и автомобилни гуми, обещал да даде подкуп – велосипед на стойност 330 лева на полицейски орган – К. М., изпълняващ длъжността „Младши разузнавач (издирване)“ в Група „Противодействие на криминалната престъпност – Лазур“ в Сектор „Криминална полиция“ към Пето РУ при ОД на МВР град Бургас, за да не извърши действие по служба – да не го задържи за извършената кражба на горепосочения велосипед на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР (полицейските органи могат да задържат лице, за което има данни, че е извършило престъпление), да не докладва на</p>	Обявено за решаване

<p>началника на Пето РУ – Бургас и да не регистрира в регистъра полученото съобщение за извършено престъпление от общ характер (чл. 6 и чл. 13 от Вътрешните правила за организацията на работа в МВР по заявителски материал за престъпления от общ характер) – престъпление по чл. 304а вр. чл. 301, ал. 1 от НК.</p> <p>На подсъдимия е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от една година и шест месеца и глоба в размер на 1 500 лв.</p> <p>С решение № 192 от 12.12.2016 г., по в.н.о.х.д. № 208/2016 г. на Апелативен съд – Бургас е потвърдена изцяло първоинстанционната присъда.</p> <p>Въззивното решение е било предмет на касационна проверка, приключила с Решение № 65/07.04.2017 г. по к.н.д. № 84/2017 г. на Върховния касационен съд, с което решението на Апелативен съд – Бургас е оставено в сила.</p>	
<p>20.04.2018 г. – н. д. № 306/2018 г., II н. о., докл. Теодора Стамболова, чл. 219, ал. 3 вр. ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано к.н.д. № 306/2018 г. по жалба на подсъдимия Б. А., подадена чрез неговия защитник, срещу въззивно решение № 12/25.01.2018 г. на Апелативен съд – Велико Търново, с което е потвърдена присъдата по н.о.х.д. № 421/2017 г. на Окръжен съд – Русе.</p> <p>С първоинстанционната присъда подсъдимият е признат за виновен за това, че в качеството си на длъжностно лице – шофьор на товарен автомобил над 12 т. в „ИТБ – БГ“ ЕООД Варна, умишлено не е положил достатъчно грижи за стопанисването и запазването на повереното му имущество – влекач „МАН“, собственост на „ИТБ – БГ“ ЕООД, и от това е последвало разпиляване на имуществото – товарният автомобил престанал да бъде на разположение на дружеството – собственик, в резултат на което на последния е нанесена щета в размер на 29 760 лв. – престъпление по чл. 219, ал. 3, вр. ал. 1 от НК (умишлена безстопанственост), за което на подсъдимия е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 2 години.</p> <p>С въззивното решение Апелативен съд – Велико Търново изцяло е потвърдил първоинстанционния съдебен акт.</p> <p>В жалбата се релевират касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 от НПК – нарушение на материалния закон и съществени процесуални нарушения, като се прави искане за отмяна на въззивното решение и постановяване на оправдателен съдебен акт, алтернативно връщане на делото за ново разглеждане.</p>	Обявено за решаване
<p>26.04.2018 г. – н. д. № 165/2018 г., III н. о., докл. Милена Панева, чл. 304а, пр. 3 вр. чл. 304, ал. 1,</p>	Обявено за решаване

<p>пр. 3 НК</p> <p>Във ВКС е образувано к.н.д. № 165/2018 г. по жалба на подсъдимия Л. Л., подадена чрез неговия служебен защитник, срещу въззивна присъда № 12/23.03.2017 г. на Апелативен съд – София, с която е отменена присъда по н.о.х.д. № 673/2014 г. на Софийския градски съд.</p> <p>С първоинстанционната присъда подсъдимият е признат за невиновен по повдигнатото му обвинение за извършено престъпление по чл. 304а, пр. 3 вр. чл. 304, ал. 1, пр. 3 НК (дал подкуп на длъжностно лице – полицейски орган, за да не извърши действия по служба), поради което и на основание чл. 304 от НПК е изцяло оправдан.</p> <p>С въззивна присъда № 12/23.03.2017 г. по в.н.о.х.д. № 851/2016 г. Апелативен съд – София е отменил присъдата на Софийския градски съд и е постановил нова, с която подсъдимият е признат за виновен по повдигнатото му обвинение, за което са му наложени наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 година и 6 месеца, чието изтърпяване е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК за изпитателен срок от три години, и „глоба“ в размер на 3 000 лева.</p> <p>Настоящото касационно производство е второ по ред, като с решение от 16.06.2017 г. по к.н.д. № 111/2017 г., Върховният касационен съд е отменил въззивното решение от 23.07.2015 г. по в.н.о.х.д. № 1057/2014 г. на Апелативен съд – София (с което е била изцяло потвърдена първоинстанционната оправдателна присъда) и е върнал делото за ново разглеждане от друг състав на Софийския апелативен съд.</p> <p>С касационната жалба се релевират всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 от НПК – нарушения на процесуалните правила и на материалния закон, както и явна несправедливост на наложеното наказание. Прави се искане за отмяна на въззивния съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане.</p>	
<p>14.05.2018 г. – н. д. № 380/2018 г., II н. о., докл. Биляна Чочева, чл. 255, ал. 3 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационен протест на Апелативна прокуратура – Велико Търново и касационна жалба на подсъдимите Т. Х., К. Х. и Е. Х. срещу присъда от 06.11.2017 г. на Апелативен съд – Велико Търново, с която е отменена частично присъдата по н.о.х.д. № 37/2016 г. на Окръжен съд – Габрово, като подсъдимият Т. Х. е признат за невиновен по две от обвиненията срещу него и е намален размерът на наложения му изпитателен срок от 5 на 3 години. В останалата част първоинстанционната присъда е потвърдена.</p> <p>Касационният протест е насочен срещу присъдата в оправдателната ѝ част, като са релевирани касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК – нарушение на материалния закон и допуснати</p>	

съществени нарушения на процесуалните правила.

В жалбата са посочени касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК и е насочена изцяло към постановения съдебен акт. Не е депозирано конкретно искане.

С първоинстанционната присъда подсъдимият Т. Х. е признат за виновен по три от четирите обвинения по чл. 255 от НК за това, че: от септември 2010 г. до декември 2013 г. включително, в Габрово, като управител на ДКЦ „Акта Медика“ ЕООД – Севлиево, при условията на продължавано престъпление, избегнал установяване и плащането на данъчни задължения в особено големи размери – общо 107 872,24 лева, като не подал декларация съгласно чл. 96, ал. 1 от ЗДДС по данъчни периоди и е осъществил счетоводство в нарушение на изискванията на счетоводното законодателство; от началото на юни 2010 г. до юли 2013 г., в Габрово, като собственик на ЕТ „Акта – Тодор Хинов“, при условията на продължавано престъпление, избегнал установяване и плащането на данъчни задължения в особено големи размери – общо сумата от 24 029,11 лева, като затаил истина в подадени декларации пред ТД НАП офис Габрово, като не отразил в тях облагаеми доставки на „Пфайзер Люксембург САРЛ – клон България“, „Пиерел Рисърч България“ ЕООД и „Джонсън & Джонсън България“ ЕООД за съответни данъчни периоди и на конкретна стойност, подробно посочени в обстоятелствената част на обвинителния акт; от 28.04.2011 до 24.04.2013 г. в Габрово, при условията на продължавано престъпление, избегнал установяване и плащане на данъчни задължения в големи размери.

С присъдата подсъдимият Т. Х. е оправдан по обвинението за това, че през периода от февруари 2012 г. до август 2012 г. е укрил данъчни задължения в общ размер от 55 045,96 лева. На основание чл. 23, ал. 1 от НК на подсъдимия е определено общо наказание в размер на 3 години „лишаване от свобода“, отложено с 5 години изпитателен срок, както и глоба в размер на 1 000 лв. в полза на държавата.

С първоинстанционната присъда за виновна по чл. 201 и чл. 202 от НК е призната подсъдимата К. Х. за това, че: на 22.08.2011 г. в Севлиево, като длъжностно лице – член на Съвета на директорите на „Акта Медика“ АД – Севлиево, акционерно дружество 100% собственик на ДКЦ „Акта Медика“ ЕООД – Севлиево, присвоила чужди пари – общо 77 000 лева, собственост на дружеството, връчени в това й качество, като изтеглила от банковата сметка на ДКЦ суми в размер на 44 000 лева и в размер на 33 000 лева от банковата сметка на дружеството и с вносна бележка на същата дата ги внесла в личната си банкова сметка; от 28.03.2013 г. до 07.05.2013 г. в Севлиево, като длъжностно лице – член на Съвета на директорите на „Акта Медика“ АД – Севлиево, при условията на продължавано престъпление, присвоила чужди пари – общо сумата от 13 000 лева, собственост на „Акта Медика“ АД, връчени в това й качество и поверени й да ги управлява. Подсъдимата К. Х. е призната за виновна и за извършено престъпление по чл. 313, ал. 2 във вр. с ал. 1 във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК. Определено й е общо наказание в размер на 3 години „лишаване от

<p>свобода“, отложено с изпитателен срок от 5 години, както и „лишаване от право да упражнява професия или дейност, свързана с управление или отчитане на парични и материални ценности“ за срок от 3 години.</p> <p>Третата подсъдима Е. Х. е призната за виновна по чл. 201 и чл. 313 от НК за това, че: от 02.10.2013 г. до 30.10.2013 г. в Севлиево, като длъжностно лице – ръководител на звено за изследване и развитие клинични проучвания в ДКЦ „Акта Медика“, при условията на продължавано престъпление, присвоила чужди пари – общо сумата от 10 000 лв., собственост на ДКЦ, връчени ѝ в това ѝ качество и поверени ѝ да ги управлява; от 25.04.2012 г. до 05.03.2013 г. в Габрово, при условията на продължавано престъпление, с цел да избегне заплащане на дължими данъци общо в размер на 2 185 лева, затаила истина в писмена декларация. На подсъдимата е определено общо наказание в размер на 1 година „лишаване от свобода“ с 3 години изпитателен срок.</p>	
<p style="text-align: center;">16.05.2018 г. – н. д. № 397/2018 г., I н. о., докл. Евелина Стоянова, чл. 311, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по протест на Апелативна прокуратура – Варна срещу определение от 16.03.2018 г. на Апелативен съд – Варна, с което е прекратено производство по в.н.о.х.д. № 16/2018 г. срещу М. Т., Г. С. и Р. М. Делото е прекратено, тъй като протестът, въз основа на който е образувано въззивното производство, е подаден от прокурор, който не е легитимиран да инициира проверка на първоинстанционната присъда.</p> <p>В протеста се сочат касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК – допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон. Прави се искане за отмяна на атакуваното определение.</p> <p>С присъда от 28.09.2017 г. по н.о.х.д. № 14 от 2017 г. Окръжен съд – Силистра е признал за невиновни и тримата подсъдими по обвинението по чл. 311, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, поради което и на основание чл. 304 от НПК ги е оправдал за това, че при условията на продължавано престъпление, в съучастие като съизвършители, в качеството си на длъжностни лица, в кръга на службата си, съставили официални документи, в които удостоверили неверни обстоятелства, с цел за бъдат използвани тези документи като доказателство за тези обстоятелства. Подсъдимият М. Т. е оправдан и по обвинението за това, че в качеството му на лице, заемащо отговорно служебно положение – кмет на Община Дулово, е извършил престъпление по служба, изразяващо се в нарушение на служебните му задължения по Закона за местното самоуправление и местната администрация, Закона за обществените поръчки (ЗОП) и Правилника за прилагане на ЗОП, с цел да набави за друго облага и от това са могли да настъпят немаловажни вредни последици за „Публични инвестиционни проекти“ ЕАД в размер на</p>	

<p>1 223 293,78 лева, както и за Община Дулово, изразяващи се в накърняване на авторитета и доверието в местната изпълнителна власт – престъпление по чл. 282, ал. 2, вр. ал. 1 от НК.</p>	
<p align="center">21.05.2018 г. – н. д. 465/2018 г., II н. о., докл. Татяна Кънчева, чл. 220, ал. 1, вр. чл. 26, ал. 1 НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия Л. И. срещу въззивно решение № 30 от 08.02.2018 г. по в.н.о.х.д. № 482/2017 г. на Апелативен съд – Варна.</p> <p>С присъда от 29.09.2017 г. по н.о.х.д. № 167/2017 г. на Окръжен съд – Варна Л. И. е бил признат за виновен в това, че в качеството си на длъжностно лице – управител на „ЕФФЕКТ“ ООД, гр. Варна, в условието на продължавано престъпление съзнателно сключил неизгодни сделки: на 01.10.2011 г. в гр. Варна – договор за наем със страни „ЕФФЕКТ“ ООД – наемател, и „ГЕОСИМ“ ООД – наемодател, с който на „ЕФФЕКТ“ ООД е предоставено за временно и възмездно ползване за срок от една година недвижим имот за производствена складова дейност за сумата от 7 лева на квадратен метър или общо сумата от 2 800 лева месечно с включен ДДС; на 07.11.2012 г. в гр. Варна – спогодба към договор от 01.10.2011 г., с която страните „ЕФФЕКТ“ ООД – наемател, и „ГЕОСИМ“ ООД – наемодател, са се съгласили, че „ЕФФЕКТ“ ООД дължи на „ГЕОСИМ“ ООД сумата от 33 600 лева за наем на недвижим имот и от това произлязла значителна вреда за търговското дружество „ЕФФЕКТ“ ООД в размер на 33 600 лева, поради което и на основание чл. 220, ал. 1, вр. чл. 26, ал. 1 от НК (сключване на неизгодна сделка, от която е произлязла значителна вреда) и чл. 54 от НК е било наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от осем месеца, изпълнението на което е било отложено с изпитателен срок от три години.</p> <p>С решение № 30 от 08.02.2018 г. по в.н.о.х.д. № 482/2017 г. на Апелативен съд – Варна присъдата е изменена, като подсъдимият е оправдан относно второто деяние, а именно сключената спогодба на 07.11.2012 г. и респективно е отменено приложението на чл. 26, ал. 1 от НК.</p> <p>В касационната жалба се посочват всички касационни основания – нарушение на материалния закон, допуснати съществени процесуални нарушения и явна несправедливост на наложеното наказание, като се иска при условие на алтернативност – оправдаване на подсъдимия или връщане на делото за ново разглеждане, или намаляване на размера на наложеното наказание.</p>	
<p align="center">28.05.2018 г. – н. д. № 301/2018 г., II н. о., докл. Бисер Троянов, чл. 201, пр. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано к.н.д. № 301/2018 г. по касационна жалба на защитника на подсъдимия В. М. срещу нова присъда № 304 от 11.12.2017 г. по в.н.о.х.д. № 5413/2016 г. на Софийския градски съд (СГС), с</p>	

която частично е отменена присъда от 25.10.2016 г. по н.о.х.д. № 21417/2013 г. на Софийския районен съд (СРС). В жалбата са релевирани касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК. Иска се новата присъда от 11.12.2017 г. на СГС да бъде отменена и подсъдимият да бъде оправдан или алтернативно наложеното наказание да бъде намалено.

С присъдата от 25.10.2016 г. на СРС подсъдимият В. М. е признат за виновен в това, че на 10.05.2012 г. в гр. София, бул. „Никола Мушанов“ № 114, в офис на фирма „Ада Колор“ ЕООД, като длъжностно лице – „продавач – консултант“, не внесъл в банка и задържал в своя фактическа власт чужди пари – сума в размер на 2 300 лв. – собственост на „Ада Колор“ ЕООД, връчени в това му качество и поверени му да ги пази – престъпление по чл. 201, пр. 1 от НК и е осъден на наказание „лишаване от свобода“ за срок от една година, изпълнението на което на основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено за срок от три години. С присъдата подсъдимият е оправдан за времето от 29.09.2011 г. до 10.05.2012 г. в гр. София, бул. „Никола Мушанов“ № 114, в офис на фирма „Ада Колор“ ЕООД, в условията на продължавано престъпление като длъжностно лице – „продавач – консултант“ с десет деяния да е присвоил (не отчел в офиса на дружеството, не внесъл в банка и задържал в своя фактическа власт) чужди пари – сумата от 1 213,50 лв. – собственост на „Ада Колор“ ЕООД.

На подсъдимия В. М. са присъдени и направените по делото разноси.

Първоинстанционната присъда е проверена по реда на въззивното производство по протест на прокурор от Софийската районна прокуратура и по жалба на подсъдимия В. М..

С новата присъда № 304 от 11.12.2017 г. на СГС първоинстанционната присъда е отменена в частта, с която подсъдимият В. М. е признат за невиновен в това, че в гр. София, в офис на фирма „Ада Колор“ ЕООД, като длъжностно лице – „продавач – консултант“, с четири деяния – на 06.12.2011 г., на 08.12.2011 г., на 12.12.2011 г. и на 10.05.2012 г., които осъществяват състава на едно и също престъпление, да е присвоил чужди пари – сумата от 227,36 лв., собственост на „Ада Колор“ ЕООД, връчени му в това качество и поверени му да ги пази. Вместо това е признат подсъдимия В. М. за виновен в това, че за времето от 06.12.2011 г. до 10.05.2012 г. в условията на продължавано престъпление, като длъжностно лице – „продавач – консултант“ с пет деяния – от 06.12.2011 г., от 08.12.2011 г., от 12.12.2011 г. и от 10.05.2012 г., заедно с деянието, за което е признат за виновен от първоинстанционния съд, да е присвоил (не отчел в офиса на дружеството, не внесъл в банка и задържал в своя фактическа власт) чужди пари – общо сумата от 2 527,36 лв., собственост на „Ада Колор“ ЕООД., връчени в това му качество и поверени му да ги пази.

На подсъдимия В. М. са присъдени и направените пред въззивната инстанция разноси.

Първоинстанционната присъда е потвърдена в останалата ѝ част.

28.05.2018 г. – н. д. № 294/2018 г., II н. о., докл. Петя Шишкова, чл. 301, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК и чл. 234, ал. 1 от НК

Във Върховния касационен съд е образувано наказателно дело № 294/2018 г. срещу подсъдимия Д. П. – длъжностно лице, полицей-разузнавач V степен в Криминална полиция – гр. Пловдив, по касационна жалба на подсъдимия и защитника му срещу произнесено от Апелативен съд – Пловдив въззивно решение от 29.01.2018 г. по в.н.о.х.д. № 539/2017 г. С него е потвърдена първоинстанционната присъда по н.о.х.д. № 506/2016 г. на Окръжен съд – Пловдив, по която подсъдимият е бил признат за виновен за извършени престъпления по чл. 301, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно лице, което поиска и приеме дар, който не му се следва, за да извърши или да не извърши действие по служба) и по чл. 234, ал. 1 от НК (продажба или държане на акцизни стоки без бандерол). С присъдата по първото престъпление му е наложено наказание „пробация“ за срок от три години и по второто престъпление – наказание от 6 месеца „лишаване от свобода“. На основание чл. 23 от НК му е наложил едно общо наказание от 6 месеца „лишаване от свобода“, чието изпълнение е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК за срок от 3 години.

В касационната жалба и допълнението към нея се изтъкват доводи за допуснати нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон, като се прави искане да се отмени решението на Апелативен съд – Пловдив, с което е потвърдена първоинстанционната присъда, като подсъдимият да бъде оправдан или алтернативно делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.

29.05.2018 г. – н. д. 415/2018 г., III н. о., докл. Красимира Медарова, чл. 304а, предл. 3-то вр. чл. 304, ал. 1 вр. чл. 18 от НК

Във ВКС е образувано к.н.д. № 415/2018 г. по касационна жалба на подсъдимия И. З. срещу въззивно решение № 19 от 28.02.2018 г. по в.н.о.х.д. № 542/2017 г. на Апелативен съд – Велико Търново.

С присъда № 51 от 10.11.2017 г. по н.о.х.д. № 975/2017 г. на Окръжен съд – Плевен подсъдимият И. З. е бил признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 304а, предл. 3-то вр. чл. 304, ал. 1 вр. чл. 18 от НК (опит за даване на подкуп на две длъжностни лица – автоконтрольори в сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР) и осъден, поради което му е наложено наказание на основание чл. 58а, ал. 1 „лишаване от свобода“ в размер на осем месеца, изпълнението на което е било отложено по реда на чл. 66, ал. 1 от НК за три години. Със същата присъда му е наложено и наказание „глоба“ в размер на три хиляди лева.

С решение № 19 от 28.02.2018 г. по в.н.о.х.д. № 542/2017 г. на Апелативен съд – Велико Търново

<p>присъдата е потвърдена.</p> <p>С касационната жалба, подадена от упълномощен защитник на подсъдимия, се иска намаляване на размера на потвърденото наказание от въззивния съд като явно несправедливо.</p>	
<p>31.05.2018 г. – н. д. 422/2018 г., III н. о., докл. Даниела Атанасова, чл. 302, т. 2 и т. 4, б. „а“ във връзка с чл. 301, ал. 1, пр. 1 и 2 от НК</p> <p>Делото във ВКС е образувано по касационни жалби на Г. Г. и Й. Г. срещу решение от 30.01.2018 г. по в.н.о.х.д. № 481/2017 г. на Апелативен съд – Варна. Дватамата – бивши служители на Държавен фонд „Земеделие“ – Варна, са подсъдими за извършено от тях същинско корупционно престъпление (подкуп, извършен от лица, които заемат отговорно служебно положение, чрез изнудване посредством злоупотреба със служебно положение, в големи размери).</p> <p>Делото е за трети път пред касационния съд след две предходни отменителни решения на Върховния касационен съд и подлежи на разглеждане по реда на чл. 354, ал. 5, изр. 2-ро от НПК – ВКС решава делото, без да го връща за ново разглеждане, като има и правомощията на въззивната инстанция.</p> <p>С касационните жалби се иска намаляване на размера на увеличените от въззивния съд наказания като явно несправедливи. Подсъдимата Н. В. – М. не е подала касационна жалба.</p> <p>С въззивното решение е изменена присъдата от 04.11.2015 г. по н.о.х.д. № 1270/2015 г. на Окръжен съд – Варна, с която подсъдимите Г. Г. и Й. Г. и Н. В. – М. са признати за виновни. Присъдата е изменена в частта относно наложените наказания, като техният размер е увеличен.</p> <p>Наказанието на подсъдимия Г. Г. за подкуп е увеличено на 5 години и 6 месеца „лишаване от свобода“, което след приложението на чл. 58а от НК (намаляване на наказанието с една трета, когато производството е протекло по реда на съкратено съдебно следствие след признаване от подсъдимия на фактите по обвинителния акт) е определено на 3 години и 8 месеца. Потвърдено е наказанието „лишаване от права да заема длъжност в сферата на държавната и общинската администрация и да упражнява дейност, свързана с материална отговорност“ за срок от 3 години. Наказанието за измама е увеличено на 4 години „лишаване от свобода“, което след приложението на чл. 58а от НК е определено на 2 години и 8 месеца. На подсъдимия Г. Г. е определено общо най-тежко наказание в размер на 3 години и 8 месеца „лишаване от свобода“, като са присъединени наказанията „лишаване от права“ и „глоба“, увеличена на 10 000 лева.</p> <p>Наказанието на подсъдимата Й. Г. за подкуп е увеличено на 5 години „лишаване от свобода“, което след приложението на чл. 58а от НК е определено на 3 години и 4 месеца, както и „глоба“, увеличена на 10 000 лева, а наложеното наказание „лишаване от права да заема длъжност в сферата на държавната и</p>	

общинската администрация и да упражнява дейност, свързана с материална отговорност“ за срок от 3 години е потвърдено.	
---	--

На подсъдимата Н. В. – М. наказанието за подкуп е увеличено на 4 години „лишаване от свобода“, което след приложението на чл. 58а от НК е определено на 2 години и 7 месеца. Потвърдени са наложените наказания „глоба“ в размер на 2 000 лева и „лишаване от права да заема длъжност в сферата на държавната и общинската администрация и да упражнява дейност, свързана с материална отговорност“ за срок от 3 години.